

ע"פ 4197/14 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר קריבורוצקו

בבית המשפט העליון

ע"פ 4197/14

ע"פ 4261/14

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

אלכסנדר קריבורוצקו

בקשה להסרת חיסיון משמו של המשיב

בשם המבקשת:

עו"ד נורית הרצמן
עו"ד ליאונד פרחובניק

בשם המשיב:

החלטה

1. ביום 29.2.2014, הורשע המשיב על פי הודאתו בבית המשפט המחוזי בחיפה (תפ"ח 39285-07-13) בביצוע מעשי סדום בנסיבות מחמירות ומעשים מגונים בנסיבות מחמירות בקטינה (להלן: המתלוננת), והושתו עליו 5 וחצי שנות מאסר בפועל. בית משפט קמא הטיל איסור פרסום על פרטי המשיב לשם הזהירות, שמא הפרסום יפגע במתלוננת:

"אנו מתירים פרסום גזר הדין למעט כל פרט מזהה של המתלוננת ומשפחתה וכן כל פרט מזהה על הנאשם, בשל קירבתו למשפחת המתלוננת וכדי למנוע כל סיכוי לזיהוי המתלוננת".

ביום 12.4.2015 נדחה ערעורו של המשיב והתקבל ערעורה של המבקשת לבית משפט זה (ע"פ 4197/14), ועונשו של המשיב הוחמר, כך שתקופת המאסר בפועל הוארכה לשבע שנים.

2. בבקשה שלפנינו, מתבקש פרסום שמו של המשיב, בהתאם לעקרון פומביות הדין, ועל רקע הסכמת המתלוננת, אשר פרסום פרטיו של המשיב, לא צפויים להוביל לחשיפת זהותה. המשיב מתנגד לבקשה בטענה שיש ליתן עדיפות לנסיבותיו האישיות החרוגות-גילו המתקדם (67), מצבו הבריאותי ומצבו הנפשי בתקופה זו. עוד נטען כי המשיב נתון להתנכלויות מצד אסירים אחרים, ופרסום שמו עלול להחמיר מצב זה, ואף לסכן את שלומו וביטחונו.

3. דין הבקשה להתקבל.

נקודת המוצא היא עקרון פומביות הדין המעוגן כנורמה חוקתית בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, ובסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), ומהווה עקרון חוקתי מרכזי ביסוד שיטת משפטנו (ע"פ 353/88 וילנר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 444, 450 (1991)). לצד זאת, קיימים חריגים לכלל זה, בין היתר, סעיף 68(ב)(5) לחוק בתי המשפט, הקובע כי ניתן לקיים דיון בדלתיים סגורות לשם הגנה על עניינו של מתלונן או נאשם בעבירת מין, וכן סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, הקובע כי בית המשפט רשאי לאסור פרסום לצורך הגנה על בטחונו של בעל דין, או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון.

4. במקרה דנן, עניינו של המשיב אינו שונה מעניינם של בעלי דין אחרים אשר הורשעו בעבירות מין, חזקת החפות איננה עומדת לו, והטענות אותן העלה לגבי גילו, מצבו הנפשי ומצבו הבריאותי, אינן בגדר נסיבות מיוחדות המצדיקות את הפגיעה בעקרון פומביות הדין. בפסיקה נאמר לא פעם כי אין הליך פלילי שמעצם טיבו וטבעו לא כרוכה בו פגיעה בנאשם בכל מישורי חייו (בש"פ 197/12 חדד נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (16.2.2012)). כך גם לגבי טענתו של המשיב לחשש להתנכלויות מצד אסירים אחרים:

"אכן ניתן להבין את חששו של העורר מפני אלימות שתופגן כלפיו מצד אסירים אחרים, אך תופעה זו מוכרת לצערנו ביחס של אסירים לגבי עברייני מין בכלל, ואין עניינו של העורר נבדל ממקרים אחרים. מכל מקום, הגנתו של העורר מפני אסירים ועצירים אחרים מסורה לשב"ס, וחזקה על השב"ס כי יעשה את המוטל עליו (בש"פ 9014/14 יוסף כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (4.1.2015)) (להלן: עניין כהן).

החריג לעקרון הפומביות הקבוע בסעיף 68(ב)(5), נבחן באופן מחמיר ביותר אף בעניין הגנה על עניינו של נאשם שטרם הורשע (כהן, פסקה 2), ולא כל שכן בענייננו.

4. אשר על כן, אנו מורים על קבלת הבקשה ופרסום שמו של המשיב.

ניתנה היום, ט' באלול התשע"ה (24.8.2015).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט